

Förslag för år 2020

*Hela tiden på väg,
aldrig uppryckt med rötterna*

I september tog vi ett nytt steg på vår «pilgrimfärd för tillit på jorden» i Kapstaden. Sydafrika är ett fantastiskt och vackert land; för 25 år sedan visade det världen kraften i protesterna mot apartheid och i en samhällsförändring utan våld, men spåren efter de djupa klyftorna mellan olika etniska grupper finns fortfarande där.

I den kontexten var det faktum att 1000 familjer öppnade sina dörrar för att ta emot deltagarna ett tecken. Dessa unga människor hade rest för att träffa kristna som tillhörde andra kyrkor och samfund eller andra etniska grupper. Måtte vi, liksom de, hitta mod att gå andra till mötes och att hälsa varandra välkomna, var vi än bor!

Att ge sig ut på vägen! Det är en uppmaning till oss idag. Att inte låta missmodet ta över, utan istället urskilja de många tecken på nytt liv, framtidens budbärare, som finns överallt runtomkring oss. Låt oss vara uppmärksamma på nya initiativ, även om de inte alltid är felfritt uttänkta utan ofta provisoriska. Det är genom att röra oss framåt som vi hittar lösningar.

Med anledning av vårt Europamöte i Wrocław har jag valt den här överskriften till förslagen för år 2020. Det är ord som är inspirerade av en polsk kvinnas liv. Urszula Ledochowska heter hon – hon är en helig kvinna bland Jesu vittnen, och hon var Europamedborgare före sin tid! En person som talade om hennes liv sa: "Hela tiden på väg – aldrig uppryckt med rötterna."

Vi har varit i Wrocław tidigare: för trettio år sedan, i december 1989, var Polen värd för det första Europamötet öster om järnridån. Berlinmuren höll på att falla, och entusiasmen över en nyvunnen frihet fyllde människors hjärtan och tankar. Sedan dess har världen förändrats. Jag har en stor tilltro till den yngre generationen – att den kommer att öppna nya vägar till frihet och rättvisa för vår tid.

I livet och i tron är vi pilgrimer, ibland till och med främlingar på jorden. Låt oss, under perioder när allt är mycket svårt och i glada tider, komma ihåg att Gud är trofast och bjuder in oss att hålla ut i de uppgifter vi har tagit på oss. Gud planerar redan för en framtid med fred.

f. Alois

Att ta reda på sanningen

Under år 2019 har vår kommunitet gått igenom en svår process när vi har försökt ta reda på och bearbeta sanningen om sexuella övergrepp som har begåtts av bröder. För att kunna fortsätta här på tillitens väg vill vi att allt ska komma fram i ljuset och att alla som har drabbats av något ska känna att de kan berätta det.

Mer information : www.taize.fr/protection

1. Hela tiden på väg ...

... redo att ge sig ut ännu en gång!

*Herren sade till Abram: "Lämna ditt land, din släkt och ditt hem, och gå till det land som jag skall visa dig. (...)"
(Första Moseboken 12:1)*

Genom tron svarar vi på uppmaningen att ge oss ut på vägen, och vi kommer ihåg att en ny början alltid är möjlig, oavsett om allt verkar gå bra eller om vi möts av svårigheter som ser helt oöverstigliga ut.

I Bibelns första kapitel möter vi en man, Abraham, som fick uppmaningen att lämna allt bakom sig och ge sig av utan att veta vart han skulle. Hans fru Sara och han blev resenärer, pilgrimer, därför att de litade på att Gud skulle visa dem vägen.

När de väl kom fram till det nya land som Gud hade gett dem fortsatte de att bo i tält, som om de fortfarande ständigt var på väg. Men till slut blev deras prövningar välsignelser: Abraham och Sara upptäckte något som de aldrig skulle ha hittat om de hade stannat hemma.

Den här dynamiken är kännetecknande för Bibeln: att ge sig av i riktning mot en framtid som Gud har förberett. Vägen kan vara full av gropar – när Guds folk lämnar Egypten vandrar det i fyrtio år.

Och Gud själv blir en pilgrim genom att leda sitt folk och vandra tillsammans med det: «Och jag skall vara med dig och skydda dig vart du än går» (Första Moseboken 28:15).

Genom att leda sitt folk genom ödemarken lär Gud dem att lyssna till hans röst och öppnar oväntade möjligheter för dem.

- *Läs eller läs en gång till, ensam eller tillsammans med andra, några bibelberättelser där Gud uppmanar oss att ge oss ut på vägen: Första Moseboken 28:10–15, Andra Moseboken 13:17–22, Psaltaren 126, Jesaja 43:1–2, Matteusevangeliet 2:13–23, Lukasevangeliet 10:1–9; Apostlagärningarna 11:19–26.*

2. Hela tiden på väg ...

... helt närvarande för människor omkring oss

När han steg i land fick han se en stor skara människor. Han fylldes av medlidande med dem, för de var som får utan herde, och han undervisade dem länge. (Markusevangeliet 6:34)

Jesus presenterar sig själv som en pilgrim som inte har något «ställe där han kan vila sitt huvud» (Matteusevangeliet 8:20). Han gav sig ut för att berätta den goda nyheten att Gud har kommit nära, att Gud handlar för att förvandla världen. Och Gud i sin tur bjuder in oss att delta i projektet förnyelse för mänskligheten.

Genom sitt liv visade Kristus Jesus oss var vi kan börja: i att bry oss om de minsta, de mest sårbara. Att Jesus kunde bry sig så mycket om andra berodde på att han var djupt förankrad i Gud. Varje ögonblick av sitt liv lät han sig ledas av den heliga Anden.

Genom att komma in i världen delade Kristus vårt mänskliga liv och allt vad det innebär. Genom sin död på korset led han in i slutet och visade sin absoluta trofasthet mot Gud och mot oss. Genom sin uppståndelse vittnade han om den nya början som Gud ger mänskligheten i sin kärlek.

Många människor känner sig maktlösa när de möter så mycket våld och förnedring, och de känner sig som främlingar på jorden. När kristna följer Kristus anförtror de sig helt åt Gud, och det kan hjälpa dem att inte sjunka ner i likgiltighet utan lära sig att hantera verkligheten med solidaritet och engagemang.

I ett brev från 100-talet, skrivet av en okänd författare, står det om de kristna : «De bor i sina egna länder, men bara som pilgrimer. För dem är alla främmande länder som deras hemland, och varje land där de är födda som ett främmande land.» (Brev till Diognetos)

- *Låt oss leta efter ett konkret sätt att engagera oss så att vi i våra liv kan gestalta Jesu omsorg om de allra fattigaste.*
- *Låt oss samarbeta med kyrkorna på platsen där vi bor och samlas regelbundet till bön med korset och Jesu uppståndelse i centrum.*

3. Hela tiden på väg ...

... tillsammans med människor i exil

Om en invandrare slår sig ner i ert land, skall ni inte förtrycka honom. Invandraren som bor hos er skall ni behandla som en infödd. Du skall älska honom som dig själv, ni var ju själva invandrare i Egypten. (Tredje Moseboken 19:33–34)

Runtom i världen tvingas kvinnor, män och barn lämna sina hemländer eller bestämmer sig för att resa någon annanstans för att hitta en framtid. Deras motivation är starkare än alla de hinder som reser sig framför dem.

Vi vill alla att det som är kännetecknande för vår egen kultur ska bevaras, men är inte detta att hälsa andra välkomna en av de vackraste gåvor människor kan ge? När människor från andra länder kommer uppstår naturligtvis komplexa frågor. Inflödet av migranter måste omges av ett ramverk, men trots att det kan skapa problem kan det också vara en möjlighet.

Det kan också hända att människor som har bott i samma stad, samma kvarter eller samma by länge, ibland i generationer, är främlingar för varandra. Och det kan finnas djupa missförstånd också mellan människor som tillhör samma kultur. Så kan vi försöka se till att möta de människor som inte har samma prioriteringar eller övertygelser som vi?

Genom att ge oss ut och träffa andra, oavsett om de har kommit från avlägsna platser eller om vi inte känner dem trots att de lever intill oss, kommer vi utan tvekan att förstå att de tänker på andra sätt än vi.

- *För att inte nöja oss med abstrakt information eller statistik – låt oss ta oss tid att sätta oss in i en migrants situation eller situationen för en familj som har kommit från en annan plats, att lyssna och försöka förstå deras berättelser.*
- *Det finns, också bland unga som inte saknar något materiellt, människor som inte verkar höra hemma någonstans. Familjeband är trasiga, och resultatet kan bli en stor och ibland osynlig ensamhet. Låt oss försöka visa dem uppmärksamhet, gå vid deras sida, de människor som ibland finns precis intill oss men som lider av en inre exil.*

4. Hela tiden på väg ...

... i samhörighet med hela skapelsen

*Libanons cedrar släcker sin törst, Herrens träd, som han planterat.
Där har fåglar sina reden, i deras kronor har hägern sitt bo. (...)
Otaliga är dina verk, o Herre! Med vishet har du gjort dem alla,
jorden är full av vad du skapat. (ur Psaltaren 104)*

När vi ställs inför de enorma faror som hotar vår fantastiska planet känner sig många människor, både unga och gamla, maktlösa eller modfällda. Och framöver kommer klimatrelaterade katastrofer att tvinga fler och fler människor att lämna sina hem.

Ändå bjuder tron in oss till att stå emot uppgivenhet och ångest. I Bibelns inledning läser vi: «Herren Gud tog människan och satte henne i Edens trädgård att bruka och vårda den» (Första Moseboken 2:15). Genom den poetiska berättelsen understryker Bibeln att i Guds arbete med att skapa har vi fått ett särskilt ansvar: det att ta hand om vår jord och bevara den. Att återupptäcka att vi fullt ut är en del av skapelsen gör våra liv mer mänskliga.

Vår jord är en dyrbar gåva från Skaparen, och vi kan ta emot den med tacksamhet och glädje. Jorden är vårt gemensamma hem, och Gud kallar oss att vaka över den för allt skapats skull och för alla kommande generationers skull.

Vi ser mängder av initiativ som reaktioner på nödsituationen för klimatet. Mer och mer påverkar de det allmänna medvetandet. Att som enskild person ta förändringssteg räcker förstås inte. Men stegen är helt nödvändiga för att en förändring ska ske.

- *Var och en av oss bjuds in att göra något på sin egen nivå: se över sin livsstil, leva enklare där det går, uppmärksamma skapelsens skönhet.*
- *När det gäller omsorgen om skapelsen kan olika kristna samfund och kyrkor vittna tillsammans. Är inte denna nödsituation en uppmaning till oss att ta ekumeniska initiativ? En del finns redan – en av dem är «gröna kyrkor»-nätverket som Taizé gick med i sommaren 2019 (se www.taize.fr/eco).*

5. Hela tiden på väg ...

... alltid fast förankrad inuti

Jesus sade: «[N]är du ber, gå då in i din kammare, stäng dörren och be sedan till din fader som är i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.» (Matteusevangeliet 6:6)

Som «gäster och främlingar på jorden» (Hebreerbrevet 11:13) måste vi hitta en plats där vi är fast förankrade inuti så att vi kan vara oss själva. Är inte bönen den plats där vi kan kasta ankar, i en vänskapens dialog med Kristus?

Det är sant att vår tillit till Kristus kan vara ömtålig. Men skulle kyrkan kunna vara en gemenskap där vi kan lita på varandra, samtala om våra tvivel och våra frågor och stötta varandra i vårt sökande?

Att hela tiden vända tillbaka till denna gemenskap med Gud ger oss stor frihet. Genom sin kärlek vill Gud lyfta oss ut den fångenskap vi lever i, både som individer och som kollektiv, och hjälpa oss att släppa det som hindrar oss från att röra oss framåt.

Att alltid vara på väg och att ändå aldrig bli uppryckt med rötterna – hur går det till? Skulle det kunna vara genom att vi låter övertygelsen växa i oss: att Guds rike redan spirar i oss och bland oss?

Ja, det finns en plats där våra hjärtan kan finna vila. Det är ett slags inre tyngdpunkt, som Jesus säger till oss, « ... så skall ni finna vila för er själ» (Matteusevangeliet 11:29).

*Och den heliga Anden, godhetens fläkt, leder oss vidare,
också under våra nätter ...*

Pilgrimsfärden för tillit 2020

I Taizé

Varje vecka under hela året

Internationella möten för unga vuxna söndag–söndag. Gemensam bön, bibelreflektioner, samtal i smågrupper och praktiskt arbete. Den som vill kan tillbringa en vecka i tystnad med bibelintröduktioner och och samtal med en broder eller syster.

Stilla veckan och påsk

Söndag 5 april–måndag 13 april

En vandring med Kristus, dag för dag, med Stilla veckans gemensamma böner och soluppgångsgudstjänsten på påskdagen tillsammans med kommuniteten.

Vänskapsmöte mellan unga kristna och unga muslimer

Onsdag 8 juli–söndag 12 juli

Att ge sig ut på vägen för att möta varandra, för att leva i syskonskap och för att agera tillsammans.

Reflektionsvecka för 18–35-åringar

Söndag 23 augusti–söndag 30 augusti

Bibelmaneditation i slutet av varje morgonbön, workshops ledda av människor från olika länder, samtal i smågrupper, reflektion om konkreta engagemang och uppgifter.

Nästa Europamöte för unga vuxna

Måndag 28 december 2020–fredag 1 januari 2021

Platsen för det 43:e Europamötet kommer att meddelas i Wrocław.

Pilgrimsresa till Det heliga landet

Söndag 21 januari–söndag 28 februari 2021

Vi lyssnar till de människor som lever i Det heliga landet, särskilt till unga kristna. Vi möter olika kristna grupper och representanter för andra religioner. Vi ber på några av de viktigaste platserna i Det heliga landet.

För mer information om dessa möten:

www.taize.fr   @taize